36.) Báseň o sv. Mikuláši. 28/11 1938.

Blíží se již vánoce
blíží se i vánice
ze sněhu čistého, bílého;
těšíme se na Ježíška milého.
Dříve však přijde Mikuláš
již obléká bílý plášť;
běží nakoupit do města
je jak bohatá nevěsta.
Již kráčí Mikuláš silnicí
to jste neviděli tu pranici
s ním kráčí anděl i čert
s ním není ale žádný žert.
Řetězy mu řinčejí na těle,
hrany vyzvánějí v kostele
již blíží se hodina večerní,
copak mě asi Mikuláš nadělí?
Kluk věší na okno punčochu
vzdychá jako když má záduchu.
rád má oříšky, jablíčka
ale přece bojí se čertíčka.
Tu klekne kluk a se pomodlí
tu na dveře kdosi silně uhodí.
Toť anděl, čert a Mikuláš,

a s nimi snad i satanáš.
Za dveřmi je slyšet zvonění
kluk všeliké barvy v obličeji mění,
ruce k modlitbě spíná,
strachy po očku se dívá,
kam anděl s dárky namíří
čert ho ale metličkou přeměří.
Mikuláš u dveří hlavou kývá,
při tom se po klukovi dívá,
jak s božnou tváří modlí se
má nadílku již na míse.
Punčocha též se naplní,
kluk se Mikulášovi pokloní,
andělovi ruku podává
čertíček s metličkou si pohrává.
Odchází jeden za druhým do dveří
čert ho ještě jednou přeměří,
odchází všude poslední,
on svoje názory nezmění.
A tak jdou od města k vesnici
každý kluk čeká tu trojici.
Těší se však rok po roce,
a vzpomíná vždy na vánoce
vzpomíná štědrého večera,
do kostela kráčí za šera
čeká na půlnoční hodinku
na Ježíška upírá myšlenku.
Narodil se Kristus Pán
byl celému světu dán
dal nám Ho Bůh na vánoce
obdařil nás nejvíce.
To byl dar ze všech největší
vzal nám kříž ten nejtěžší.
Když na vánoce k nám přišel
celý svět o tom slyšel.
Ta velká půlnoční hodina
všechen národ po světě zbudila,
zbudila lid ze tmavé noci,
zářila hvězda o půl noci.
Probudili se pastýři chudí,
přicházeli oni tudy,
kudy jim hvězda kázala
až k betlému je přivedla.
Anděl jim cestu ukázal
když „aleluja - aleluja" hlásal.
Zpívali všichni andělé
Ježíškovi malému v Betlémě.
Pospíchejte malé dětičky
podívat se na jesličky.

v nich leží malý Ježíšek
nemá ani žádný kožíšek.
Dejte mu své malé srdéčko
aby mu bylo hodně teplíčko.
Až bude Ježíšek Veliký též.
jen stále k Němu běž,
pospíchej, utíkej, neváhej,
neodpočívej ale uháněj
abys doběhl k nebes bráně,
tam bude Ježíšek čekat na tě,
uvede tě do Svojí zahrádky
budeš si vzpomínat na ty pohádky.

Amen.

9/12 1938.

37) Báseň uprchlíka.

Fr. Matějková.

Vzpomínám každý den s bolem
jak jsme utíkali honem
jak odcházeli jsme s pláčem
copak teď asi jen zděnem.
Každý jiné hnízdo našel
mnohý z toho dostal kašel,
ubohý si život vzal,
lepšího se nedočkal.
Jak zmámené to byly chvíle,
když utíkali jsme od hranic míle,
někdo blízko, někdo dál
každý hořce zaplakal.
Žilo se nám tak mile
v té naší malé vile,
kde jsme tak rádi sedali
na zahrádce pod jabloní.
Ta naše lavička milá
vždy tuze ráda byla
když jsme se všichni sešli
na ní odpočinek našli.
Když na vše vzpomínám,
slzy si utírám,
když jsme se rádi scházeli
ku stolu Páně sedali.
Tu lavičku sebou jsem vzala
budu na ní sedávat sama
budu vzpomínat na ten čas
dejž nám ho Bože zas.

Amen.

utíkali jsme poslední 6 října 1938

38.) Báseň „Narození Páně.“

Malá Čermná 9/12 1938

Přichází doba vánoční,
velká hodina půlnoční,
kdy velká hvězda zářila
cestu k Betlému značila.
Zrodilo se růži poupátko
to zaslíbené děťátko
jenž Bůh lidem Ho daroval
na vánoce jim Ho dal.
O té velké půlnoci,
zbudili se velmoci,
malí, velcí, bohatí, chudí,
všichni kráčeli tudy.
Nahlíželi co se stalo
poslouchali co se povídalo;
že se narodilo děťátko
dýchá na něho oslátko.
V jeslích leží maličký
synek chudé matičky,
ten král králů nejvyšší
snížil se v koutek nejnižší.
Andělé mu zpívali
chválu Jemu vzdávali.

Narodil se Kristus Pán
byl celému světu dán
z velké lásky stoupil s nebe,
aby vykoupil člověče tebe.
Děkuj Bohu za ten dar svatý
neb je Kristus z nebe vzatý
sestoupil na ten hříšný svět
by vymanil tě ze světských běd.
Vzpomínej na ty chvíle,
kdy bylo v světě tak mile
ten mír a klid vanul zemí
vždyť nic tak krásného není.
Sklanějí se všechny stromy
vědí o tom ryby němy
i ptáčkové se radují
chválu Ježíškovi zpívají.
„Aleluja - aleluja“ veselme se,
že se Kristus narodil radujme se.
Pospíchali pastýři milí
co se to děje v této chvíli?“
„Pospíchali na ta místa,
kde byla matkou nevěsta
čistá byla jak anděl bílý
neměla na sobě žádné viny.

Z čistého se čisté narodilo,
aby lidi k Bohu probudilo.
Pospíchali tři králové
nešli jako do boje,
přišli se poklonit Pánu
jenž byl větší nad jejich hlavu.
Za hvězdou boží spěchali
do Betléma se dostali,
neb ta cesta dlouhá byla
k Betlému je přec dovedla.
Přicházely dětičky
podívat se na jesličky.
Velká matka v prostém chlévě
porodila Spasitele,
nebylo pro ni nikde místa,
kde by porodila Pána Krista.
A tak přichází rok po roce,
slavíme svoje vánoce
Kristus a Jeho matička
zrodí se v naše srdéčka,
kde bude žíti na věky
když zbavena budou neplechy,
bude v nich hořet boží plamen
až na věky věkův Amen.

39. Vánoční stromek. 23/12 1938.

Vánoční stromeček
je jak boží posliček
zvěstuje boží narození
všech duší obrození.
Na vánočním stromečku
je mnoho všelijakých dárečků
jablíčka, oříšky, cukroví
nemá každé stromoví?
To je požehnaný stromeček
má na každé větvičce plodeček,
na každé větvičce svíčička,
aby posvítila do tvého srdéčka.
Na vršičku hvězda zářivá,
co k Betlému cestu razila,
za ní každý přicházej
na cestu se vydávej.
Dej pozor ať nezmeškáš,
ať hodně rychle pospícháš,
jest jen jedno Kristovo narození
ať v žádném srdci prázdno není,
ať je všude místečka
pro malého Ježíška.
Ať je srdce třebas prosté
v takovém též láska roste,
v takovém rád Pán sídlí,

když v něm zlá pýcha není.
Pýcha jest jak ten pyšný páv,
chce mít vždy nádherný háv,
nespokojí se skromností
ta v sobě každého nehostí.?
Chce být vždy na skvostném trůnu,
nosí stále hlavu vzhůru
a když někde klopýtne zas
a zláme si třeba i vaz
pak pokořená na svět nakukuje
při tom se stále ještě nafukuje.
Má jen jednu nohu a nic víc.
když si ji zláme, nemá nic.
Pak když skromnost uvidí
před ní se pak zastydí
jak ona statečně kráčí
jí jen jedna noha stále stačí,
nikdy si ji nezláme,
protože vždy skromná je.
Vyhýbá se neřesti,
co přichází jí do cesty
jí stačí chudý koutek
nehledá přepychových choutek,
nehledá vzácného místa,

má pro Pána svého místa.
Přijme Ho do svého obydlí
upřímně se k Němu pomodlí,
u stromečku zbožně sedí
jak ozářen světlem hledí
do každého vidí srdéčka,
kde je i chudá světnička.
Tam Pán vždy hojně požehná,
protože chudobu rád mívá,
vždyť On byl též chudičký,
stačily Mu jen jesličky.
Nehledal lože zlacené
to je pro něj vždy ztracené
vždyť On je tak prostičký
nemá žádné botičky,
má jen bosé nožičky
na klíně chudé matičky.
Zvířátka Ho zahřívají
též prosté srdéčko mají,
jak zvířátka povýšil
že se mezi ně položil.
V koutéček nejnižší
sestoupil Pán nejvyšší.
Ten vánoční stromeček

je jak krásný chlapeček
má plné všecky kapsičky
pro ty svoje dětičky.
On rád každého podělí
v neděli i v pondělí,
rád rozdává každý den,
rád rozdává lidem všem.
Na vánoce je nejvíc štědrý
letos jsme však všecky chudý
máme málo klidu, míru
v tom našem českém klínu.
Ty vánoční stromečku
uklidni naši dušičku,
aby od letka za rok
byl odvážnější náš krok
po naší matičce zemi
ať už žádný neklid není.
Abychom za rok pod stromeček
složili náš český koutešek..
aby nám všem hvězda zářila,
aby nám do srdce světlo zasila,
aby od tedka za rok na stromečku
byla zem česká na vršíčku.
aby zářila velkým světlem
jako září velký Betlem!
Než se toho Bože dočkáš
vyžeň odtud všechnu pakáž,
potři nepřítele, ~~ducha~~ zlého ducha
ať nás na pokoji nechá
ať si řádí ve svém státě,
počkej však přijde na tě,
co ty ale nečekáš
počkej však ale uhlídáš.
Nebudeš vědět kudy kam
ocitneš se v pekle sám.
Za rok zas na vánoce
budem se radovat velice
budem se choulit všecičky
pod vánoční stromečky!
Ježíšek se zrodí mezi námi
dejž nám Bože svoje požehnání,
slož ruku na naše hlavy
nedej zahynouti naše davy
požehnej naší matičce Praze,
zaplať Benešovi draze
osviť jeho moudrou hlavu
aby zas navštívil Prahu,
aby dokončil úkol svůj.

dej ho zase na náš trůn.
Požehnej nám Ježíšku
na vánočním stromečku.
Amen.

40.) Báseň na Silvestra 31/12 1938.

Letos již naposled
upírám svůj pohled
kolkolem dokola
kde boží příroda.
Stromy jsou bělavé
jak starci šedivé
stříbrný jejich vlas
sahá až na pas.
Zem bílá všude kol
smutný je každý stvol,
že letos naposled
líbá sníh jejich ret.
Krásná je příroda
je jak bílá peřina,
kterou si nevěsta
chystá na Silvestra.
Letos už naposled svobodná
je mnohá švarná dívčina,
když přichází její milený,
říká: „jdu letos již na posledy.

Až přijde nový rok
bude do života nový krok
požádám otce o tebe
nový rok nás oba povede
z domova do kostela
sám nám Bůh požehná,
kněz nám ruce sváže
v kostele u oltáře.
Jiná zas dívenka
jako ta květinka
v zahrádce uvadá
na lůžko upadá;
Je ubohá bez vlády
jak květinka bez vláhy
smutně se zadívá
kde boží obloha.
Ach Bože, Bože můj,
jen při mě stále stůj
dej zdraví tělu mému
nechci jít ještě do hrobu.
Posilni mé nožičky
i srdce mojí matičky,
by radosti se dočkala
na nový rok počkala.
Tento rok bouře řádila,
mnoho životů zmařila
byl rozsetý samý bol a žal
všem nám klid ze srdce vzal.

Řádila divá vychřice
vřítila jako dračice,
zasáhla celý svět.
klid mír nebude hned.
Snad ještě letos naposled
ruku si podá mnohý kmet
snad letos naposledy
jsme snad ještě tady.
Nevíme ni žádný,
co Bůh pro nás připraví.
snad příští Sylvestr
bude jak manzeste
pevný jako skála
nebude nás bolet hlava
nad tou světskou neplechou.
sami sobě dulky upletou.
Těžký rok letos byl
každého z nás tuze zbil,
mrskal nás lískovou holí,
každého to tuze bolí.
připravil nám mnoho ran
bylo jich jak hejno vran.
Ze všech stran nás klovaly
bez milosti týraly,
přiletěly však ze všech stran
obklopily ten náš stan.

Rok starý jako vlk,
na Silvestra už zmlk
s novým se potkává,
ruku mu podává.
Nebuď tak zlý jako já,
teď svědomí se mě ozývá,
že neměl jsem tak jednati,
co mám již teď dělati?
Musím pykat za své činy
mám na sobě velké viny
lidi jsem z příbytku vyhnal
a teď musím již i sám.
Ty jsi krásný, mladý,
nemáš žádné vady
velký úkol čeká na tě
by jsi obstál ~~na~~ na tom světě.
Já jsem natropil zla již dost
teď se pode mnou boří most
padám do velké propasti
do ďáblovy žhavé pasti.
Buď na ten svět hodný,
chraň jej od pohromy,
nahraď co jsem rozházel,
aby mír, klid nescházel,
aby se svět radoval,
že starý rok již dokonal.

Rok nový k nám přichází
jako když měsíc vychází,
usmívá se na vše strany,
ať jsem oblíben mezi vámi.
Začátek tuze dobrý nebude,
velký nepořádek tady je,
jste tak jak v blázinci
nejdřív postavím zvonici.
Budu zvonit na vše strany
ať je mír, klid mezi vámi,
až budu zvonit hrany
budou zakohávat vrahy.
Jsem zkušený já čtverák,
nedám se já lehko zlákat,
zjednám ve světě pořádek
bude spousta pohádek.
Budou v celém světě psány
jaké měl starý rok plány
chtěl mít ze všech nejvíc,
teď má méně než nic.
Buď spokojen každý s málem,
nechtěj být bohatý honem,
neber nic, co není tvého,
koukej jen do hrnce svého.
Kdo chce mít mnoho, nemá nic,

je jak baron z Nemanie,
pak ta jeho sláva
je v každé kronice psaná.
Českoslovenká republika
o ní je kronika veliká,
jak byla chudák oškubaná
od černých ptáků oklovaná.
Nový rok vše spraví,
dejž mu Pán Bůh zdraví,
zdraví a při tom hojné síly
by neměl na sobě stíny
by světlo z něho zářilo
co v starém roce zhasilo.
Děkujem Ti Bože dobrý
za ten život náš ubohý
velká zkouška nás stihla
od mnoha duši očistila.
Prosíme Tě Bože náš,
že nám lepší zas rok dáš
abychom v míru žili,
po světě se už nehlahočili.
Smiluj se Otče nad námi
kéž bychom se dočkali
jasnějšího dne i jitra
dej klid do našeho nitra.

[illegible] tíži
[illegible] nosí.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
až nám [illegible].
Svoji [illegible] za nás
[illegible] milostivě [illegible]
[illegible] jsme,
[illegible] nás [illegible] velké [illegible],
Vysvoboď nás Pane milý
nedej zahynouti ve chvíli
kdy národ [illegible] hrozí
[illegible] nikdy [illegible].
[illegible] národu
povedení [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

nás od[illegible] [illegible].
Dej nám Bože [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].
[illegible]
[illegible]
až [illegible]
[illegible] čas.
[illegible]
[illegible] naší země.
na [illegible] čekáme
stále [illegible].
[illegible] zahynouti
nám ni budoucím
[illegible] našim krajem
[illegible] Pánem
až [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
aby [illegible].
aby [illegible]
[illegible]

[illegible]

41. Báseň dnešní doby. 11/1 1939

[illegible]
[illegible]
[illegible]
nekřičí už nesmí výt.
[illegible]
na [illegible]
bude [illegible] se síla
za [illegible] bude odveta.
Bůh se na nás [illegible]
anděl [illegible]
[illegible] světské bouře
než [illegible] na [illegible].
Utrpení kalich bude dopit,
nebude zlo už nikdo trpit,
bude mezi námi láska
to je malá boží láska,
která nás s Ním [illegible]
a už nikdy nerozdvojí.
Dejž Bůh světlo [illegible]
[illegible] už všeku [illegible]
která nás [illegible]
aby nás [illegible]
[illegible] stánek tvrdý
[illegible] vždy

bystrý byl jak lišák
pověsil kabát na náš věšák.
Pověsili ho i jiní,
že pro náš kabát místa není.
Až se věšák rozpadne,
všecko dolů upadne.
Toužíme se [illegible]
budem [illegible]
[illegible]
a domov [illegible],
aby [illegible] velkého mrazu
[illegible] svoji [illegible].
Místo lišáka ať [illegible]
[illegible] naše [illegible].
At tak moje [illegible]
[illegible] Bůh [illegible]
[illegible]
[illegible]
Až [illegible]
ať [illegible]
[illegible]
a [illegible]
Buď [illegible] ve svém [illegible]
ochránce na [illegible]
hlídá svoji [illegible]
ať Bohu [illegible] lásku [illegible].

[illegible] tichavé
[illegible] ráji.

42. [illegible] 11/1 1939.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] na tě vždy
vždyť má duše [illegible],
[illegible] i tu sestru [illegible]
vždyť [illegible] duši [illegible].
Čas [illegible]
když [illegible],
[illegible]
[illegible]
Než duše naše k sobě jdou
od tou [illegible].
Dejž nám Bože šťastné shledání
v nebi, [illegible] na zemi.
[illegible] vás na [illegible]čko,
s Bohem buď každá má sestřičko.
Slzička mě z oka kaní
že vzpomínáte také na mě.
[illegible]

43. Báseň Tajemná noc. 19/1 1939.

Blíží se den k západu
uzavírá den [illegible]
Na nebi měsíček vychází
s ním se hvězdička rozchází.
Hvězdička jenž večernice se zove
s měsíčkem to není nové,
nedaleko od něho kráčí
jiným cestu značí.
Svítí hvězdiček na tisíce
usměvavé jsou jejich líce
jejich oči radostí září
když se zlý mrak tváří.
Všecky vkol svůj znají
v tom velkém nočním ráji.
Jedna rozumně na svět [illegible]
Druhá zas mrak [illegible]
nahlédá to [illegible]
jiná zas ze srdce se směje.

A noční čas tiše se [illegible]
[illegible] čas malověrných
[illegible] čas [illegible]
[illegible] [illegible] je [illegible].
Tak šťastné [illegible] naši
[illegible] může [illegible]
[illegible]
do té tajemné [illegible] noci.
Všecky [illegible]
jeden [illegible]
jako na tom křížném [illegible]
jen [illegible] a [illegible],
[illegible] muka
[illegible] se ten [illegible].
Ono má k tajemný [illegible]
[illegible] cesta k [illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] mlovení,
[illegible]
[illegible] tajemné noci.

nepřemýšlí, že je [illegible] noci,
Cesta jeho vede k [illegible],
mnohdy se [illegible]
[illegible] [illegible]
duše [illegible].
Ráda by [illegible]
aby [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ó [illegible]
[illegible] duše se zastavilo
[illegible] k [illegible]:
„Jak jsi [illegible].
„Ty neznáš tu rovnou cestu,
co vede k Pánu Kristu?
Jsou ještě různé cestičky

[illegible] dušičky.
[illegible] i [illegible] križovatka
[illegible] i [illegible] zvířatka.
[illegible] nákazky [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] skakal [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] nahé [illegible]
[illegible] se nahýem
[illegible] hlodne [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

hovědět [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
nařdiš [illegible]
[illegible] vedo[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

v němž [illegible] k [illegible] městu

[illegible] míle

[illegible]

[illegible] nás [illegible]

[illegible] nás [illegible]

[illegible] svoje [illegible]

[illegible]

[illegible] nauku

[illegible]

[illegible] zdravá

[illegible]

[illegible]

Časem se rány její hojí
duše se nadějí kojí
že šťastně dojde ku Kristu
ustrojí se za nevěstu,
by šaty čisté bílé měla
aby jemu se zalíbila.
V srdci udržet víru [illegible]

[illegible]

vše krásnější [illegible]

[illegible]

[illegible] světa svěcená.

[illegible]

44. [illegible] o boží přírodě 23/1 1939.

[illegible] do přírody
[illegible] na jahody
[illegible] košíčku
[illegible] maminečce malinku.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] na sluníčku
[illegible] nabírám
[illegible] nasbírám.
[illegible]
[illegible]
[illegible] tudy i mravenček
na zádech [illegible].
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] se [illegible].
[illegible] rozkazuje,
[illegible]
[illegible] ptáčků,

[illegible] malých zpěváčků
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] zůstáváš,
[illegible] jak [illegible]
[illegible]
[illegible] u nás
[illegible] se [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Když na poli hruška zraje,
hejno vrabců hoduje,
čimčarara, čim, čim, čim,
je-li už zralá, uvidím.
Špaček na hrušni se houpá
na sladké plody se [illegible],

[illegible] větrují
[illegible]
Proč [illegible]?
[illegible] naa [illegible]
co [illegible] mu, [illegible]
[illegible] všecky [illegible].
Ta louka zelená
je květinami celá veselá,
tu zajíček se [illegible],
co mu čupřina si [illegible].
Je [illegible], že je všeho dost,
[illegible] je nejznámější host.
[illegible] dost i hojně tam
[illegible] za rok je všeho nám.
Cožpak ty člověče milý
kde ty hledáš svou chvíli?
vždyť v přírodě je tolik krásy,
na poli zrají už klasy.
Po[illegible] co si [illegible].
[illegible] už [illegible]
musíš už kosu brousit
[illegible] čapík.
[illegible] klasy

poděkuj Pánu za [illegible],
poděkuj za požehnání,
když [illegible] [illegible]
když zvonek [illegible]
zvoníček [illegible]
každý [illegible]
do [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Pán [illegible] dnes
[illegible] svoje [illegible],
Provodíš je ke [illegible] Pánu
za jeho boží [illegible],
by jsi dočkal nového jitra
[illegible] Pána do svého nitra.
Budeš vítat zdravý, svěží
čas [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ať [illegible]
aby svěží [illegible],
veď Pána [illegible]. [illegible]

75. „Báseň „Válečná úlice." 24/1 1939

Doby zlé táhnou světem
těžká ženám a dětem.
„čeho se jen dočkáme?"
každodenně říkáme.
Vesmírem táhne chaos divný,
buď z nás každý silný,
důvěřuj v pomoc boží,
nereptej, co Bůh na tě složí.
Doby zlé táhnou silnicí,
táhnou vojáci s puškami,
táhnou vojáci přes pole,
ach kde vlast naše milá je.
Rozpadla se jak na poli hrouda
nepřítel o ni los metá,
zuby jeho šklebí se na nás,
ach Bože veta je po nás.
Ach zůstaň jen kořene pevný,
zarej se hluboko v zemi,
až přijde vhodný čas
vylez na povrch zas.
Blíží se doba zkázy,
nepřátelé se schází,
pohltiti nás již celé,
jak se jen ďábel směje.
Je po řod naší vlasti
jaké jméno budou jí klásti
jaké jméno jen dostane
vždyť „Čechy" tak krásné je.
Kde jsi praotče „Čechu,"
kde jsi udatný „Žižku."
pohleď na nás ubohé,
kde jen naše jméno je?
Jak tvůj národ zkvétal
teď se los o něho metal.
blíží se ukřižování doba,
kam spěje ta nepřátelská zloba?
Ó ohleď „praotče" na své děti,
nechť síla tvoje světem letí,
aby nás v čas zachránila
neb blíží se ukrutná doba.
Sehnij národe ruce své [illegible]
hrůza ta k [illegible]
pomodli se „ [illegible]
zachraň [illegible]
[illegible]
[illegible]
Doba zlá jak lítice
přeletne jako vychřice,

hurácem bude na vše strany kolem
vyhrávujme se honem.
Až přijde březen,
nevíme kam vlezem,
až přijde duben
nevíme kde budem.
Až přijde květen
bude mnohý smeten
nepřátelskou [illegible]
i bída potáhne tudy.
Budem mořeni hladem
budem ležet ladem
k práci nebude síly
ochraň nás Bože milý.
V celém světě velká bouře
je jak rozbouřené moře
z něhož velryba tlamu rozevří
by nás všecky pohltila.
V červnu na krásné dny
budou již mnohé hroby
zem matička v náruč svou
přijme mnohou [illegible] ubohou.
[illegible] ji ve svém [illegible]
Bůh [illegible] jiné [illegible]
[illegible] krásný sen

o svojí matičky české zem!
Však naše budou [illegible]
až se se syny [illegible], [illegible]
se syny i s manželi,
každé srdce [illegible].
[illegible] nás [illegible]
[illegible]
jedovaté [illegible]
[illegible]
co se [illegible]
[illegible] i [illegible].
[illegible] je [illegible]
na [illegible] okovy
na krk stáhla [illegible]
bude ale brzo zlomena.
Až se [illegible]
[illegible] ve zemi [illegible]
bude nás málo i toho jen hrstka
[illegible]
[illegible] na krk
bude [illegible]
[illegible]
[illegible]
Mnoho bude [illegible],
než přijde dobré znamení
to bude rytíř z Blaníku

na něm jsem konečku.
v naší šumné vánoce
věříme na konec,
krajem bude velikán
naše Bena se bude zdát,
až bude konec tíhce
odpočinem sobě na slunce
na naší půdě české
v naší matičce zemi české
Prapor svatý Václav ponese
z naší země nemine se
i ostatní všichni rytíři
kudy budou chtít si namíří.
Nikde nemá na ně práva
jim je síla od Boha dána.
Čeští národovci milí,
kteří jste v naší zemi žili
nedejte ji zahynouti
její češství zahynouti,
aby naše řeč česká mila,
nikdy – nikdy nezhynula,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

aby světlem ozářena žila
prapor vítězství si uhájila.
Otevři Bože bránu nebeskou
přijmi každou duši českou,
která v boji musí zhynouti
dej ji Bože krásně splynouti.
Hříchu jejich odpuštění dej
vinu z jejich duše smyj
aby čistá k Tobě přišla
do království Tvého vešla.
Dej jim Bože věčné slávy
kteří v boji za vlast padli
seřaď je v boží vojsko silné
ať vlast naši hájit přijde.
Prapor vítězství nechť vlaje
nad naše české kraje
i v těch krajích uloupených
i v těch místech vykradených.
Dej Bože vězněným [illegible]
a zbav nás nepřítele zlého!
rozsvěť světlo národu
zažeň všecku pohromu
aby svítil věčný plamen
až na věky věkův. Amen!"

Amen, Amen!

76. Báseň „V božím chrámu." 7/2 1939. [illegible]

Byla cesta ušlapaná
do božího chrámu,
často jsem tam vídávala
krásnou mladou pannu.
Ta sobě vždy mívávala
překrásný šat bílý,
na návštěvu chodívala
k Tobě Ježíši můj milý.
Ruce svoje bílé skládala
usmívala se na Tebe míle,
o co Tebe prosila
o tom věděla duše Tvoje.
Byla jak nevěsta bílá,
duši měla nevinnou
k oltáři ráda hleděla
na Tvoji tvář spanilou.
Co v duši svojí cítila
to víš Ježíši nejlíp Sám,
asi ve svém čistém srdci
chtěla by Tě míti tam.
Pojednou však vyřkla slova:
„Můj nejdražší Ježíši,
ó přijď do mého nitra
upráv v něm chrám nejvyšší.

Otevírám nitro svoje
dvéře svoje do dokořán
[illegible]
[illegible]
Bydlíš [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
vztahuje ruce své,
vidí tvář Krista Pána
jak vztahuje k Sobě ji ruce,
slunce jí vždy krásí,
oko radostí se leskne,
postupuje až ku oltáři
do Jeho náruče Mu klesne.
„Jak jsem šťastna Pane milý
ve Tvojim svatém obětí,
nechť moje duše mladá
do nebe s Tebou odletí.
Jsem opuštěná od matičky
nemám ani tatíčka,
ani bratra ni sestřičky
kryje je zelená travička.

Je mě smutno zde na světě,
k Tobě ráda pospíchám
přijmi mě též Kriste Pane
duši u Tebe ponechám.
Odletět chci s Tebou Pane
do nebeské radosti
zbav mě na tom světě [illegible]
bolesti, stesku, žalosti."
Tak se dívka přivinula
do náruče Kristovy
a s ním pravdu odcházela
do nebeské zahrady
Zvonek cinká na chrámu věži,
ku hrobu odnášejí [illegible]
tu, co denně chodívala
do božího chrámu.
Maličká země přijímá v náruč
tu její sestřičku sirotu,
duše [illegible] čistém [illegible]
v [illegible]
Ostala jí malá drahá
i [illegible]
[illegible]
v [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

17. Teče potůček lučinou. 13/2 1939.

Teče potok lučinou
pospíchá od lesa
brodí se vodou studenou
mladá dívčina.
Teče potok pod strání
je slyšet jeho bublání,
ptáček na stromě zpívá
dívčina na něj hledá.
Jasné [illegible] potůčku bublání
i slyší ptáčka zpívání,
jak krásně je v přírodě,
kde zelená louka je.
Myslí, že je jak v pohádce
sama sebe se ptá se
sluníčko krásně svítí
na tu lučinu [illegible].
Pomněnka modrá [illegible]
se vine na ní [illegible],

a [illegible] úkpy
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Jen se svěř holubičko sivá,
přísahu tobě skládám,
že jsem stravou ryba němá
čestné slovo ti dávám.
Měla jsem milého ráda
[illegible] jsem ho láskou [illegible]
uvázala mě ho sokyně zrádná
ranila duši [illegible].
Bolí mě ta její zrada,
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Láska je jak motýlek
jenž z kvítku na kvítek sedá
divím se ti děvenko
že ti [illegible] neda.
Láska je jak malá muška
jenž do ucha šeptá
pošeptá a odletí
a proto jsi tak smutná?
Láska je jak [illegible] krásný
jenž [illegible]
která [illegible] věří,
[illegible], že je [illegible].
Láska je jak cigareta
hoří, plane, uhasíná.
a pak to je stejnou děvo:
že jsi pak opuštěná.
„[illegible]“
„[illegible]
[illegible]
co roste na břehu [illegible].
Je to modrá [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
navštěvuj nás denně.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
myslila si sobě sama
že sem bude chodívati
každičkého rána.
Chodívá přes potůček po lávce
slyší denně zpívat o lásce
o lásce velké, o lásce boží
jenž sbor ptáčků tvoří.
Všelijaké hlášky slyší
komára i mušky
v potůčku již skotačí
rybky a [illegible]
[illegible]
[illegible]
že se [illegible]
srdéčko [illegible]
Jak jsi Bože [illegible]
od každého malého tvora
proč [illegible]?
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
Uklidni mé srdce bolné
dej mně lásku Tvoji
nechť má duše čistá, [illegible]
s Tebou se jen spojí.
Budu [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

48. Báseň „Na jaře." 1/3 1939.

Kvetou stromy na jaře
vydávají vůni v zahradě.
Kvetou jabloně, třešně
přichází jaro spěšně,
s ním přilétají ptáčci
starostliví jsou ptáčci.
Skřivánek je ze všech nejrannější,
je také ze všech nejznámější,
že na hromnice vrzne
ať si třeba zmrzne.
Přilétají malé mušky
štíhavé jsou nezdárné mušky.
mají také úkol svůj.

každý všecko pozoruj.
Potůček již v lese bublá
z jara už víc nezamrzá
k nápoji je přichystaný
kamínkami osázený.
Ptám se tě ty vodičko čistá
což jak zdaleka jsi přišla
běžíš celou noc a den
já bych byl už unaven.
Běžíš stále od zdroje
nemáš nikdy pokoje.
na dně písek žlutavý
usmívá se potají.
Tu se mihne rybička
jak na nebi hvězdička
očkem na mě nahlédne
a zas dále zaběhne.
Ty tiché rybičky
to jsou tvoje družičky
potůčku můj bublavý
jsi tak krásný půvabný.
Stále pěkný hovor máš
s nimi velmi rád si hráš,
vlnka za vlnou se převaluje
krásnou melodii si šeptaje.
Stromy v lese zašumějí
velice se obdivují
stará sosna hlavou vrtí
do smíchu se ale nutí.
Obdivuješ potůček malý
což my si nezasloužíme chvály;
Jedna odruhé praví:
„Jsme jak štíhlé panny!"
Vlasy máme načechrané
srdce láskou nadýchané
vydáváme vůni silnou
pro tvoji duši milou.
Zdraví tobě podáváme
vůni tebe zahrneme
abys obdivoval také nás
ty poutníče milý náš.
Usedáš mezi námi na mechu
když potřebuješ oddechu,
sedíš jako v peřině
to nenajdeš věru nikde.
V našich hlavách na vršíčku
zpívá ti ptáček písničku,
pohledí do tě boží očičky;

pohleď na to krásné stromoví.
Jak naše hlavy se ti klaní
při tom sobě šeptají.
Ovane tě náš tajemný vánek
přijde na tě náhle spánek.
U našich nohou odpočíváš
ve spánek se ukolébáš,
obestře tě libý sen
jako když jsi v ráji jen.
Zdá se mu jak kráčí po pěšině
vesele ku předu si to šine
jde dále-dále a dál
spatří překrásný háj.
Plno kvítí plno krásy
kde to jsem!? myslí si asi
před mnou je brána
u ní stojí bílá panna.
Co tu hledáš? jinochu mladý,
libý hlásek její praví,
ukážu ti cestu dobrou
za branou jiné cesty budou.
Za ruku ho vede dále,
kráčí jak po krásném sále,
všude plno světel svítí
všude plno krásného kvítí.
Snad jsem v boží zahradě?
že všecko zde tak krásné je.
Zase vidí krásné [illegible].
když zavedla ho do zahrady.
mnoho stromů jiných květů
zavedla ho do jiných světů.
Oči může na [illegible]
musím snad už zdálky [illegible],
jak to uviděl zase?
Pána Krista v plné kráse.
Na kolena padá
ruce k Němu zvedá.
Usmívá se na něj Pán
pojď jen blíže" praví Pán.
"Kráčí tiše před Pána
duše jeho znavená
otevírá nitro svoje
jsem Pane tvé dítě tvoje."
"Vztáhni ruce svoje Pane
na moje slabé rámě,
pohlaď hlavu moji
ať vítězím ve svém boji.
Smiluj se Pane nade mnou
posilni duši ubohou.

odpusť moje provinění
[illegible] mně [illegible].
Kristus jemu sladce praví,
nezůstaneš ještě sám
práce tvá není dokonána
ještě není krátce otevřená [illegible].
[illegible]
[illegible] vidný svět.
Kristus ho ochraňuje
chrání ho od nesnází
aby jeho duše milá
tělu se šťastně navrátila.
Probouzí se ze spánku
vidí stále tu zahrádku
spal jsem anebo jsem tam byl?"
opravdu se probudil.
Viděl jsem tvář Pána Krista
stále myslí na ta místa
jak všecko tu bylo [illegible]
[illegible] stále jen.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

13/10 1939.

[illegible]

...yslí, že je nad Něho
krutost spáti mu nedá.
Pořád na něco přemýšlí
by ukájil své vášně,
co by sobě přivlastnil
něco mu říká: „jen už začni!"
Pořád zakládá ohníček
...ví, kam by jej vložil
...de by ho však hodhálil
aby člověku svoji [illegible].
Nedbá pláče, kvílení
ani žádné klestby
nemá citu v hrudi své
ta má velké setby;
zničí až zrna klíčiti
co zasel ďábel v světě
Poznáme velkého satana
uvidíme ho v jeho světle.
Je jak největší velryba
jenž svět chce pohltiti
už svou tlamu rozvírá
může se ale zmýliti.
Udice však připravená,
by pohltila [illegible]
Jedem je však napuštěná
až přiblíží se k [illegible]

Bůh Sám ji tahá do sítě
až voda se rozčeří
vytáhne ji na povrch
to bude mít ďábel večeři.
Všem [illegible] historie
do paměti knihy,
že nad světem ďábel vládne
[illegible] ženy.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] začne
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] paměti
[illegible]
[illegible] závist
[illegible] se strany

bude to co nevděl
[B]ude kosit davy.
Bude jí to jedno
ať Čech i Němec
ať Slovák, [illegible]
každému [illegible].
[illegible] však [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] kou,
[illegible]
[illegible] rukou.
Bude [illegible]
[illegible] budou [illegible]
[illegible]
[illegible] má [illegible] nohy.
Bude [illegible]
[illegible]
[illegible]
jak [illegible]
[illegible]
ve [illegible]
moje kosa seče dobře
na [illegible] i v [illegible].

Jest již všechno posečeno
nebe slzy roní
umíráček na kostelíku
smutnou píseň zvoní.
Země krví zbarvená je
jako [illegible] růží [illegible]
duše nad těly se [illegible]
[illegible] i [illegible].
Zde již jsou však všichni rovni
[illegible] mají [illegible]
[illegible]
[illegible] mají [illegible].
Zde je všechno srovnáno
[illegible] i zla [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

nebrčel [illegible]
[illegible]
[illegible] se [illegible]
[illegible]
vždyť jsem [illegible]
[illegible] jsem [illegible]
[illegible]
ohně ještě všude hoří
teď trpět budeš ty [illegible],
Bůh na tě odplatu [illegible].
Živlet, [illegible] a [illegible]
ty šílený [illegible]
[illegible] natahal, teď [illegible]
[illegible] je to ty krutý [illegible].
[illegible] budeš [illegible]
až splatíš svůj dluh
nejsi jen ty [illegible]
tady Pán je náš Bůh.
[illegible] nikdy [illegible]
[illegible]
a teď [illegible] jsi [illegible]
vždyť [illegible] teď [illegible].
[illegible] za tě,
[illegible],
až čas [illegible],

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] trest
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

„[illegible]
radovat se každý z nás
že [illegible] [illegible] umírat.
[illegible]
[illegible]
[illegible] velikého
ukrutná smrt zachrání.
Je všude jako by [illegible]
[illegible]
dej [illegible] naši [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] naš [illegible]
[illegible]
Zahoj [illegible] [illegible],
očist smyslů zbavené
dej [illegible] ulehčení v bolesti
připrav pro všechny nebeské radosti.
Dokonáno jest!“
Tak pravil Kristus z kříže když za nás umíral.
„Pozdravme Krista, [illegible] 40. [illegible]

50. „Šumné [illegible].“ [illegible]

Je na světě mnoho [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Nyní je svět [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]“

vem do hrsti rozum svůj
se zlem nic nezmůžeš
ještě ďáblovi pomůžeš.
Proč tolik hřešení
to není hezké učení,
to se na tebe [illegible],
to čas svojí [illegible].
S Pánem Bohem dílo začínej
S Pánem Bohem dílo dokonči
pak se ti bude dařiti
nesmíš dobrou mysl zmařiti."

S Pánem Bohem.

51) Báseň „Odplata." 13/3 1939.

Přichází doba odplaty -
za zlo zlé se mstívá,
na světě jsme na [illegible]
kdo se tolik [illegible].
[illegible]

krutost spáti mu nedá.
Pořád na něco přemýšlí
by ukájil své vášně
co by sobě přivlastnil
něco mu říká: „Teď už [illegible]."
Pořád [illegible]
[illegible]
jediné [illegible]
až [illegible]

Bůh sám ji tahá do sítě
až voda se rozčeří
vytáhne ji na hovrch
to bude mít další večeři.
Světem táhne historie
[illegible]
že nad světem [illegible]
zanechává černé stíny.
[illegible]

[illegible]

nemám na to času,
moje kosa střídavě
[illegible] i v kraji.
[illegible]

[illegible]

[illegible]

co pak to stalo v mojí říši?
vždyť jsem nechtěl [illegible]
chtěl jsem [illegible]
Jeho národ [illegible]
[illegible]

[illegible]

Marně hrozí, král [illegible]

už se viac nevrátia,
harmonika veselého
úžasná smrt zamávala.
Je všade jako [illegible]
a smutne zostala [illegible]
[illegible]

52.) 17/3 1939.

Čtrnáctý, Patnáctý březen!

Čechy krásné, Čechy mé
duše má se stoupou tme.
Jak jsem kdysi zpívával
když jsem v Čechách přebýval.
Jak krásný je nebetyčný kris
jak krásně svítil na Čechy slunka jas.
Jak s hrdostí jsem patříval
na matičku českou Prahu hledíval
a dnes ocitla se v rukou vraha
naše matička zlatá Praha.
Jak zabolelo srdce moje
jak zrosilo se dnes oko moje,
Matička zlatá Praha
do rukou nepřátel je daná
jsou nám dané pouta na ruce
veta je to naší Svobodě!
Mohli rozdávat lehko
nevydobili si ji těžko
česká krev byla mnoho krát prolitá
kdykoliv matičku Prahu dobyla.
Dostal ji nepřítel zadarmo
spoléhali jsme všichni nadarmo,
slibovali, konejšili nás češi
a za jejich sliby byla zráda v řeši.

Slibovali, lhali, tiskli noviny
zatím se o nás s [illegible] i
na našimi řády zráda veliká
v našich srdcích zrostla panika.
Odzbrojili vojsko i úřední stráže [illegible]
jak to vypadá teď skvěle?
jsou odstrojeni všichni bez zbraně
nepřítel směle kráčí po hradě.
Kde přebývali velicí králové
přebývají dosud jejich duchové
jak provázeli po hradem
hrozili jen netrah češi hladem.
Jsi krutý panovníče milý
jak lehkovážný jsi v této chvíli
jak ohovážil jsi sobě vstoupit na posvátné místo
že bylo ti v srdci tak jisto?
Zde panujem dosud my sami
nám vyzváněli z hradu brány.
kde budou toě zvoniti
až se světem se budeš loučiti!
Není tvoje země česká
ani matička Praha hezká
není tvého ještě nic
nevydobil jsi [illegible] krví [illegible]
Tvoje hříšná démonická síla

se [illegible] do každého okna
jsou všichni omámeni bludem,
jen počkej, všichni na tebe půjdem.
Nestačíš ani utíkat
a [illegible] on [illegible] ho [illegible],
[illegible] o [illegible]
i tvůj [illegible]
To jsme [illegible] tvá [illegible]!
a ne mezi nás české bratři
jak znečistil jsi hrad svojí návštěvou
jak porušil jsi budovu svěcenou.
Zaplatíš kroky své draze
lehkomyslné jsou tvoje fráze
ani se před námi nestydíš?
koukej ať odtud vymizíš.
Nedáme si Čechy naše
ať vystydne tvá horká kaše,
však přijde i tvá doba
kdy my a Bůh tebe zdolá.
Je pro tebe už připraveno
to ďábelské [illegible] upraveno,
na [illegible]
[illegible]
[illegible] dějiny o Hitlerovi
[illegible] o [illegible]

jak krutý panovník jsi byl
že jsi s Bohem [illegible]
vyhnaný jsi [illegible]
jsi [illegible] jsi [illegible]
jen hostinský [illegible]
ať jsi [illegible] svém [illegible].
Oheň jsi založil v prostřed Evropy
plameny šlehají okolním na paty,
kdo přijde uhasit vřící žár
snad zachytí kdo s ohněm si hrál.
Plamen se šíří dokola kolem
chystají se hasiči honem,
připravují stříkačky, hadice
bude chycen žhář do udice.
[illegible] celý svět [illegible]
žhář [illegible] v [illegible]
[illegible] i [illegible]
[illegible]
[illegible]
co on zapálil, Ty uhasíš,
kéž přijde brzo už ta doba
[illegible] od [illegible]
Střežhej na rukách [illegible]
dej [illegible]
až [illegible]

[illegible] abychom mohli už začíti.
Plameny šlehají až do nebe
dýmy vstupují Bože na Tebe
nedej nám už dlouho čekati
pomoz nám bič splétati.
Jak žhář dohadrem
nemilosrdně po popadnem
zvěčovat si zas touží tělo své
vždyť ďábel jeho se stále směje.
První říjen devatenáct set třicet osm
byli jsme dáni zlým vosům
patnáctý březen devatenáct set třicet devět
Hostal náš dvoreček medvěd.
Procházeli se po něm vlci
přivolali medvěda brzy
i ostatní zvěř dravá
už po nás všech se dívá.
Nemůžeme se brániti
na cizí pomoc [illegible] čekati,
kdo nás vyprosí z vězení
mezi sítěmy jsme [illegible].
Již [illegible] [illegible] uvítá
a krví lidskou [illegible] umytá
nikde však dřív pokoj
než [illegible] v celém světě panuje.

Dejž nám Bože pomoc svou
potři tu zvěř divokou
nedej nás roztrhati
mezi dravými zvířaty.
[illegible] [illegible] císařovy,
rozkoší jeho byly arény
jak šťastný byl, když viděl krev
jak rád slyšel obětí řev.
Byl to jeho šťastný den
když [illegible] ozvaný sten,
jak zvěř dravá [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] nevděčnost
[illegible] [illegible] věk.
láska neměla v světě místa,
vždyť [illegible] ukřižovali i Krista.
[illegible] [illegible]
blíží se naše ukřižování,
kříž máme už připravený
dejž nám Bože ulehčení.
Smiluj se Ježíši Pane
přicházejí ony [illegible]
když's na dřevě kříže pněl
svaté ruce přibité měl.
Nohy svaté přibity [illegible]
které [illegible] každému [illegible]

které ke každému rády chvátaly.
ruce svaté uzdravení dávaly.
Stůj při nás v této těžké době i
ochraň nás Spasiteli milý
dejž nám šťastné skonání
abychom se s Tebou shledali.
A když tady zůstane [illegible]
kéž za Tebou půjde řada,
aby všichni Tebe poznali
jak [illegible] láska na zemi.
Vezmi žezlo do ruky Tvoji
na Tvém hradě stráže stojí
nemusí do něho nepřátele
neb království boží je Tvé celé.
Až se budem se světem loučiti
nechť nám brány boží [illegible]
přijmi nás v koutek malý Tvůj
prosíme tě Pane na nás pamatuj.
Důvěřujem v pomoc Tvoji
nechť stráž Tvoje při nás stojí
až zatroubí anděl ~~[illegible]~~ nás [illegible]
odpočinem všichni v klidu.

[illegible]

53 **Velikonoce.** 3/11 [illegible]

Přichází ukřižování Tvého Pane doba
světit budem svátky znova,
světíme je rok po roce
budou opět svátky velikonoce.
Jak těžké byly [illegible] ~~[illegible]~~ tě doby,
když visel jsi mezi lotry
na dřevě kříže ruce rozpjaté
hřeby Tvoje svaté ruce probité.
Jak zběsilý byl tenkrát lid
jak láteřil na Tě každý žid
jak honili Tě z místa na místo
mysleli, že odpraví Tě najisto.
Nechápali by Tvoje svatá slova
když lidu jsi kázal znova a znova.
nazvali Tebe rouhačem,
kdo nebyl Tvým posluchačem.
Kdo Tvoje slova rád poslouchal,
ten za Tebou rád pospíchal,
ukládal slova Tvá do srdce
ku Tvoji věčné památce.
Tvoje svatá slova nikdy nezhynou
spíše všichni lidé zahynou,
slovo věčně Tvoje potrvá,
kdo rád Tebe má, si jej zachová.
Na Golgotě vypustil jsi duši Pane,

pro nás haveť ubohou,
nesl Jsi tíži celého světa,
již se o Tebe los metá.
Je to již dnes v této naší době
začína lid toužiti po Tobě
los o Tebe metají již mnohé
již s modlitbou chvátají k Tobě.
Prosbu mají na rtech svých,
poroučejí se do rukou Tvých,
budou a chtí slavit svoje vzkříšení
již vychází duše ze svého zmatení.
Začínají poznávat pravdu Tvou
i Tvoji duši svatou předobrou,
obracejí se k Tobě o Pane
o vztáhni ke všem Tvoje rámě.
Odpusť lidem kajícím všem,
nedej zahynouti těm,
kteří o pomoc Tebe volají
svoje ruce k Tobě vztahují.
Ďábel chce nad celým světem vládnouti
nedej do jeho osidel nám padnouti,
má otevřenou pekelnou bránu
láka do ní každou hříšnou vránu.
Duše hříšná také černá je
jak černá vrána poletuje,
kráká a po celém světě letí,
neb mnoho má všude dětí.
Zrodilo se jich celé hejna
je to haveť všude stejná
ať v Čechách a v Německu
na Moravě i v [illegible]sku.
Poláci i Maďaři
stejnou [illegible] všude [illegible],
všude sé ty vrány [illegible]
všechny nás [illegible] [illegible].
[illegible] za vše odpláta
čím byla duše prosáta
spravedlnost boží se rozlila
aby nám všem hlavy omyla.
Zasloužíme si Božího trestu
neb Ty víš nejlíp o tom gestu
vždyť Golgota je před námi
dejž nám Bože šťastné skonání.
Svět začíná již hořeti
hrůzou hasiči již hasiti,
na veřkonecní svátky
budou v duších zmatky.
Na Golgotu uvidí [illegible],
nebudou ji vidět [illegible]
slunko [illegible] [illegible]
smete jich mnoho boží metla.

Až budem Boha prositi
a vroucně se k Němu modliti
vztáhne Pán ruku Svoji
nedá zahynouti nás v boji.

S Pánem Bohem.

Pád nepřítele.

23/4 1939

Čekáme každý den s napětím,
zda potěšíme se nade vším,
co přinese nám dvacátý osmý duben,
že my vítězové budem.
Bude se bránit ze všech sil
přemýšlí co zlého by ještě sil
aby podně vykořistil Čechy,
jak těžké jsou jeho vzdechy.
Sotva se zmocnil naší vlády,
hrozejí mu ale i zrady
nabádají ho, by vrátil všecko.
něco se mu v duši blesklo.

54.) ## Z jara.

6/4 1939.

Přišlo jaro a s ním duben
zas do teplého kraje půjdem
vrací [illegible] ptáci
vlaštovičky i špačci.

Přiletěli všichni i kosové
teď to takové zde už nevidí
nejsme již v české zemi
ptákové již to tady [illegible],
Vlaštovička [illegible]
skřivánek smutnou [illegible]
špaček se [illegible] a smutní [illegible]
proč čiv národ [illegible]:
i ten vrabčák na louce,
říká: „smutné jsou velikonoce
i jiní ptáci zpěváví
smutnou píseň zapějí:
„vzali nám zemi českou
„i naši Prahu hezkou!“
Krákala vrána nad hradem:
„my češi věčně zůstanem“
„neprodáme jazyk svůj český
[illegible] zde byl národ německý.
Germán vždy [illegible]
českou zem již víckrát uloupit
uloupil a zas ji zpět dal
a přemýšlel jak ji dostat dál.
Teď se mu zas [illegible] podařil
ďábel ho svou mocí obdařil,
už je na nejvyšším bodě
zvolil si rádše ku svojí škodě.

Přiletěl do Prahy jak cizí pták,
pravili ptáčkové: „tak, tak, tak!“
„Neznáme tě, bratře drahý,
nebudeš zván [illegible] kdy.
Nebudeš milován nikým
protože jsi Němcem [illegible],
nemáš k Čechům upřímnost
a chceš býti slavný host?
My jsme tě sem nezvali
zrádcem jsme tě nazvali
chceš ještě ty bláto na nás házet?
za chvilku tě budem z trůnu sázet.
Vyletíš jak do vzduchu balon
jen trochu jaký tu bude shon,
jak rychle budeš utíkat
až se s tebou budem potýkat
ten, co [illegible] [illegible] [illegible],
on ví, jak na tebe [illegible].
Již každý ptáček [illegible] [illegible]
že [illegible] na nás [illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

vraťme [illegible]
aby hodně [illegible] nás [illegible];
Pak budeme [illegible]
přišli na hrad [illegible]
[illegible]
jak [illegible]
[illegible]
v [illegible]
a [illegible]
když se toho národ dovolá.

[illegible]

55. Báseň „Zde potok hučí.“ 8/4 1939.

Zde potok hučí
pospíchá od lesa
brodí se vodou studenou
mladá dívčina.
Teče potok pod strání
je slyšet jeho šumění,
ptáček na stromě zpívá
dívčina na břeh si sedá.
Naslouchá potůčku šumění
i slyší ptáčka zpívání.

jak krásně je v přírodě,
kde [illegible] ruka je:
Vím, že je tak všude,
tam vše [illegible]
sluníčko krásně svítí
na to [illegible] kvítí.
Pomněnka modrá na [illegible]
se mile na mi usmívá
a zas rybka v potůčku
se okem na mi podívá.
Proč jsi tak smutná, dívko?
libým hláskem se ptá,
nebo bolí tě tvé srdéčko?
svěř se mi holubičko má.
Vím že jsi rybičko němá,
že na mě již nevzhlédáš,
když ta tobě [illegible],
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

milovala jsem jo láskou vřelou
urvala mě ho to [illegible]
zranila duši mou [illegible].
Proč mě tak [illegible]
v mojí mě [illegible],
[illegible]
[illegible].
Duše je [illegible] krásný
[illegible]
[illegible]
[illegible] dívo smutná.
[illegible] je tak [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible].
Taška je tak [illegible] muška.
jenž do [illegible]
[illegible] a [illegible]
a proto [illegible] smutná.
Láska je [illegible]
jenž [illegible]
Květa [illegible]
musím, že je [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] nezapomeň, dívko!
rybička z vody praví,
navštěvuj to modré kvítko
co roste na břehu tady!
Je to modrá pomněnka,
ta je zrády prostá
uslyšíš i zpívat ptáčka
skřivanka i kosa.
Nezradíme nikdy tebe
navštěvuj nás denně
učiliš tvé nebe krásnou
[illegible]
A tak [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

již vor ptačků tvorů,
Všelijaké hlásky [illegible]
komára i mušku
v [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
že se [illegible]
srdéčko [illegible]
[illegible] si Boží [illegible]
od každého malého tvora
[illegible] to [illegible]
[illegible] seno ma.
[illegible]
a já [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] s[illegible]stou
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]ném.

56.) Báseň „Pád nevěrce!" 23/4 1939.

Čekáme každý den s napětím
zda potěšíme se nade vším
co přinese nám 2° duben,
že my vítězové budem.
Bude se [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ještě [illegible],
až [illegible] [illegible] [illegible],
jak [illegible] jsou jeho [illegible].
Sotva se zmocnil naší vlády
[illegible] mu ale všady.
nabádat [illegible] vyvrátit všecko
něco [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] už do[illegible]
a [illegible] naš všecko [illegible] [illegible] dovilo,

Teprv začne s tebou tance
zařveš jak divoký [illegible]!
Budeš utíkat do [illegible] [illegible]
nikdy se [illegible] [illegible]
[illegible] se [illegible] [illegible] duši
však na všecko [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible], proto [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ale holý máš svůj kaftan.
Oprátku dostaneš na [illegible]
[illegible]: [illegible] [illegible] všecko [illegible]!
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]?
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] strany
ach [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
budeš [illegible] [illegible]
komu [illegible] [illegible] [illegible]
Nebude tě [illegible] nikdo však,

...dáš ohnivý [illegible] vlák.
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] do [illegible] [illegible] [illegible] ve tóně.
[illegible] [illegible] [illegible]
ten má prostě přihrádový stan,
tam budeš mít všeho dosti
nebudeš mít na světě starosti.
Přihravuj se ale honem již
i věmusej na svoji [illegible]
vylez nohu vysoko
a [illegible] nohu dál [illegible]:
Už je konec mojí [illegible]
všecko se to vrne na [illegible]
obklíčen jsem ze všech stran
nemám věru utect kam.
Plujou lodě po moři
má s dva [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
a [illegible] [illegible] [illegible]

musím ještě více [illegible].
Odvážil jsem se rád na [illegible]
chtěl jsem tam [illegible] [illegible]
ale [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
Přichazejí ochránci pradu
nemohou už hledět na tu zradu
vyženou je všecky ven
ach [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] germány.
každá mnička jednou končí
[illegible] sláva germánská skončí.

[illegible] [illegible]!

57. „[illegible] máme strach!" 28/4 1939

Z [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
na nás [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
Žádný [illegible] [illegible] bojíš se své [illegible]
to by byla největší [illegible],
máš velký [illegible], co [illegible] [illegible]

da [illegible] v nedostáku.
M[illegible]eš svůj národ ze strachu,
[illegible] křížek na znaku,
náš svaz je ze všech národů největší
a [illegible] všude ten [illegible].
[illegible] se zdáš opravdu krásný
ale duch tvůj je příliš zrádný,
bortí se ti půda pod nohama
není záchrana pro tě žádná,
Teď nevíš kudy kam máš jíti
nejraději bys chtěl všude býti,
v tvojím světě jest jen samá nuda
už každý všude na to mumlá.
Je to jak o červené karkulce
jako když se točí kolotoč na pouti
pořád to je v jednom místě
a udělat se bojíš něco jistě.
Myslíš, že tvůj je celý svět,
vidíš [illegible]
do [illegible] vrátit [illegible].
[illegible]
[illegible] však.
[illegible]

budeš lítat z místa na místo
nad peklem se zastavíš na jisto.
Lid čeká však na svoji slávu
až se ocitneš v [illegible].
pak bude ráj na zemi
až ti v pekle [illegible].
[illegible] kolikrát [illegible] stačí
nevíme, kdy [illegible] na [illegible] budeme stát;
jsme však pořád v nejistotě
dokud tě dávno nedostanou do svojí sítě.
[illegible] dočkáš, cítíš to už asi.
už víš, že bude [illegible] po tvém [illegible]
tvůj lid se opře proti tobě sám
bude hrůza velká v říši tvojí tam.
Chtěl bys čechy s němcema zamíchat
proti všemu nesmíš moc namítat.
bude národ rozhodnut rázem
a ty budeš z trůnu sražen.
Připrav se, o nejdřív se toho dočkáš,
ještě jen na [illegible] počkáš,
[illegible]
raději [illegible] se v [illegible].
Chceš nás vyhubit [illegible].

..y ..u.xe.i sám ...ezeš ladem,
B..u.. i ..nás nikdy neopustí
i když ...ěr...ní nám domusbi.
Až bude kukačka kukat,
bude ti srdce úzkostí ťukat,
budeš mít hlavou strachy,
až ...řeš se na zemi v ...
Bude národ jásat už tisíciletý život,
už ...y...e ...srdce tebe ...
honiš je z místa na místo,
ztrácíš už rozum na jisto.
Žádný strom neroste do nebe
není také v něm místa pro tebe
počkej jak za chvíli se budeš potit,
my musíme ...ras...t ...
Strom svobody se už ...
a nad ním je modrá obloha,
okolo něho ...
...s ...adostí na ...
...národ ... je ...
i ...en ... ...
a ... ...
... ...

Ti mají srdce zlacené
nejsme dosud ještě ztracené.
Holubička bílá na stromě tom
hlasa nás nerozbije ani hrom.
my se tobě nedáme zahnat
my musíme tobě strachu nahnat.
Budeš ...kat jak ...
je ... ...
z které ... ...
a svůj národ ... ...
... si na nás ...
...
...
...
... se ... dočkáme už
... ...
...
...
... ...
kde kolo s radostí ...běží.
svobodu máme ...
a tak se ... ...
Bys jednou ...

[illegible] údaj,
[illegible] mákou chvílí,
[illegible]
[illegible] na [illegible] světě,
[illegible]
[illegible]
nikde nikdy [illegible]

[illegible] [illegible]chem.

58. Báseň Jaro. 18/5 1939.

Krásné jaro jednou za rok,
do nového života každý kráčí,
vše krásně všude kvete
ozývá se všude chvír ptačí.
[illegible]
[illegible]
kvete [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] jaro,
[illegible]
[illegible]

ten nejkrásnější měsíc
všecky jsou měsíce krásné
ale ten je nejkrásnější.
[illegible] všecko [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] to [illegible]
[illegible]
jak [illegible]
[illegible] se [illegible]
[illegible] na svět [illegible]
[illegible] na [illegible]
neví, co na něho čeká
roste, kráčí vesmírem
na vše [illegible] oko [illegible]ka.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] čeká [illegible]
[illegible]
když na svět [illegible]
radostí [illegible], [illegible]
[illegible] všude.

[illegible]

smutně ale hrdě [illegible]

Koši kráčí k kasáren

[illegible]

[illegible]

[illegible]

59.) [illegible] ze Sychrova. 1939-40
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] je nedaleko [illegible]

[illegible]

Vždyť [illegible]

[illegible]

[illegible]

Zavzníval zvon [illegible]
ukrýval se [illegible]
[illegible]
[illegible]

Však zvon [illegible]
všechny [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

Zvon [illegible]
[illegible]

Hoši, [illegible] ty [illegible] stáv
[illegible] žádnému [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ta [illegible] strašná [illegible]
[illegible]
jest [illegible]
[illegible]

[illegible]
každý [illegible]
[illegible]
[illegible]

Starý [illegible] jedna [illegible]
a [illegible]
[illegible]
[illegible]

Nebude zvonit starý zvoník,
tenkol dostane silný mladík,
by zmohl veliký zvon,
starý vede mu radit v tom.

Starý už tolik [illegible]
mladému [illegible]
dá mu instrukci [illegible]
na dobré [illegible].

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] vaděl.

[illegible]
[illegible]
[illegible] mladou
před tou největší slavou

[illegible] na zem [illegible]
[illegible]
jak [illegible]
jak [illegible].

[illegible]
Hossana – Hossana [illegible]
[illegible] naši [illegible]
díky [illegible]

[illegible] přík,
[illegible]
[illegible] na [illegible],
[illegible]

[illegible] naši [illegible]
jak [illegible]
i ten druhý [illegible] vzpoura,
víš [illegible] zvěst [illegible].

[illegible] osvobozenou [illegible]
že naši rasti [illegible]
[illegible] ve světě [illegible]
už je konec té komedie.

[illegible] dostane [illegible]
aby nechal na pokoji [illegible],
aby vrátil všechno [illegible],
[illegible] nemůže to)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] každého?

To si žádný nemusí [illegible]
že [illegible]
raděj [illegible]
[illegible]

Už jsem rozhodl. Nedám nic
vezmu si raděj ještě víc,
tak se tasá velký panovník
mě neodstraší žádný trik.

Zvon zvoní, svolává k požáru,
[illegible] se chytá za hlavu
běhá [illegible] jak [illegible]
[illegible] zvonec!

[illegible] ranou
[illegible]
[illegible] světa,
a [illegible]:

Už [illegible] řady [illegible]
osvobodit vlast naši [illegible],
[illegible]
a [illegible].

A tak ty silný brachu
nám nenaženeš žádného strachu
kokrhá kohout do světa
přišla panovníku odveta.

Z cizích zemí táhnou stalníci
podávají jeden druhému pravici,
mocnářové z ciziny
se nás ubohých ujmuli.

Vzpoměli na oběti drahé
které za ně mřeli na jejich půdě,
byli to ti co teď pomoc potřebují
teď nám všichni pomoc soustředují.

Padlo našich hochů českých
za cizí národ před dvaceti léty
krev česká vylita byla;
aby Italii, Francii Rusko zachránila.

Zdálo se nám, že to dlouho trvá
než je zvonice dostavěná,
museli dát nejdřív dobrý základ.
a ji postavit na východ i západ:

Děkujem vám bratři milí,
dejž vam Bůh hojně síly
na tu práci přetěžkou,
dejž vám Bůh slávu nebeskou.

Podejme si ruce v přátelství,
vždyť to je nejlepší bratrství,
vždyť všichni Boha Otce dítky jsme
proto také všichni bratři jsmě.

Bude velká říše slovanska
zase malá říše německá,
nebude sporu mezi národy
budou mezi nimi dobré dohody.

Národ národu ruku podává,
při tom se jeden s druhým objímá;
nabízejí pomoc ze všech stran
zaplať jim to Ježíš Sám.

Práce bude všude dosti,
budem všude vzácní hosti
slovanský duch zvítězí
a nebude žádných přátel.

Slovanů bude celý svět
války honimou hned
majetky naše ztracené,
budou zase nám vrácené.

Budem si vážit zase domova,
už nepřijde žádná pohroma,
aby nás někdo ze země vyhnal,
Bůh tu příšeru zahnal.

Rozžal Bůh slovanům velkou svíci,
aby jim svítila ve dne v noci,
aby svítila v bolu i v radosti,
aby nikdy nevstoupila slza do očí.

Lípa, která byla osekaná,
novými pruty je obdařená,
z malých listů vyrostly široké,
krásnější, zelenější, veliké.

Až lípa zase pokvete,
větší a krásnější květ rozkvete,
plno včeliček z celého světa
bude se slétovat, to bude medu.

Ptáčkové radostí zašveholí,
zas novou lípu přivítají
všichni se na ní slétneme,
Čechy krásné vám zahřejeme.

Bude zpívat každý z plna hrdla,
písně české za svobodna,
český lev s radostí upání,
tam vlá praporek červenobílý.

Voják český mu salutuje,
vlaštovka kolem něho poletuje,
vyprostili jsme se z okovů
zas máš svou „svobodu!“

Dejž nám Bože požehnání
v tom našem slovanským kraji,
prosíme Tebe ze svých sil,
hojně obilí abys nám rozsil.

Aby semena Tvoje svatá,
nebyla z našich polí zvátá,
aby se všecky ujmuly
v mohutný strom vyrostly.

Ten strom bude zkvétati,
ptáci do celého světa létati,
budou těši o Tvojí lásce,
chceme setrvat v Tvojí pásce.

Dejž nám Bože síly dosti
a br. Benešovi dost radosti,
za tu jeho velkou snahu,
požehnej jeho starostlivou hlavu.

Děkujem Ti Pane Ježíši,
za Tvou lásku nejvyšší,
a vám všem zahrobní vůdcové,
kteří jste pracovali na naší Svobodě.

Všichni zahrobní bratři,
děkujem vám jak se patří,
dejž vám Pán vše to nejlepší,
by jste šťastní byli v nebeské radosti.

Budeme vám všichni vděční,
již ale ode dneška každý začni,
děkuj Bohu i bratřím všem,
každou chvíli, každým dnem.

Ať nám hoří boží svíce
a neuhasne nikdy více,
ať nám hoří věčný plamen
až na věky věkův Amen.

S Pánem Bohem.

Pokračování v deníku III.

Básně skládané
od Frant. Matějkové
deník II.